

**En mer vetenskaplig lärarhandledning
av Anne-Marie Körling i fem avsnitt.**

Språket är en pensel.
Låt eleverna få utforska penseln och språket.
Vi tar vår utgångspunkt från boken:

**Ovetenskapliga studier –
nio bevis för saker som förmodligen
aldrig har hänt**

Att skriva en lärarhandledning

Det är med varsamhet en lärarhandledning ska skrivas. Lärarhandledningen har till uppgift att lyfta vissa aspekter som kan betyda att undervisning aktiveras och att elevernas förhållande till texten och bilden i boken kan knytas och förstärkas. Det pedagogiska arbetet får på intet vis ta överhanden. Pedagogik riskerar att i sin form förstöra berättelsen. Min lärarhandledning är därför varsamt framtagen. Mitt fokus är ordförrådet, att låna av författaren och att både läsa på och mellan raderna.

Korta fakta:

Titel: Ovetenskapliga studier – nio bevis för saker som förmodligen aldrig har hänt

Författare: Emma Karinsdotter

Illustratör: Marcus-Gunnar Pettersson

Förlag: Bonnier Carlsen

Utgivningsår: 2023

ISBN: 9789179754006

Upplägg: *Ovetenskapliga studier – nio bevis för saker som förmodligen aldrig har hänt* består av nio berättelser. Dessa är illustrerade. Illustrationerna är en del av texten men också självständig berättelse att upptäcka, ibland över hela uppslag.

Mina tankar om boken

Boken är en hyllning till det kreativa skrivandet och till ett annat perspektiv än det sakliga och vetenskapliga. Det är en bok som öppnar för nya perspektiv. Det syns i berättelse efter berättelse. I beviset som handlar om Göran Johanssons salta tårar möter vi två syskon och en docka. Dockan heter Göran Johansson. Han har långt hår och det ska borstas och borstas. I ”Tuggschefens tand” får vi möta en tand som kämpar i munnen på Tuggchefen. Och Tuggchefen är någon av oss. Det är våra tänder det handlar om. Perspektivet vi får gör att vi ser något annat än det vi vanligtvis tänker och uppfattar. Det är en lek med tanken. En sådan lek är viktig. Då hittar vi på men utan att för den delen gå vilse i vad. Vi har tänder. Vi har dockor. Det är hur vi ser på dem som skapar nyfikenhet och frågor.

”Måste pysa ut lite fantasi”

En elev jag hade, en pojke, skrev och skrev. Det var som om pennan inte ville sluta och efter varje mening syntes pojken glad över nästa mening han hittade på. Det är så det kan vara att skriva. En mening föder en annan. Det fina med pojkens skrivande var att han inte brydde sig det minsta om vad läraren ville med skrivuppgiften. Han hade erövrat den och tagit den till sig, förvandlat den till något eget. Det är hans skrivande rätt att göra så. När jag frågade honom om hur hans skrivande fick sådan fart, sa han att han behövde pysa ut lite fantasi. Det var en klok tanke. Han lärde mig att undervisningen måste innehålla denna cirkulation; det vi måste lära oss och det som sker när vi själva vill uttrycka oss. Åtkomlig blir elevens värld av erfarenheter, tankar, språk och hur man kan omvandla detta till text. Genom fantasin får vi syn på verkligheten eftersom fantasin är kopplad och sprungen ur det verkliga. Vi behöver fantasin. Den ger oss möjlighet att skapa nytt av det som redan är men gör oss också benägna att leka med tanken.

Emma Karinsdotter gör detta synligt i det kapitel som är bevis för ”Korvarna”. Den vi tycker mycket om kan få höra att vi vill äta upp dem. Föräldrar till små barn säger lite skämtsamt att de skulle vilja äta upp barnets fötter eller för den delen hela barnet. Det är en kärleksfull förklaring trots att den egentligen låter rätt hemsk. I korvarna förvandlas pappas fingrar till korvar. Som sådana går det att både sätta senap och ketchup på dem och sluka dem som de korvar de är. Men där stannar inte pappa som maträtt. Frågan är om det finns bevis för att detta har hänt, men Emma Karinsdotter förklarar hans försvinnande med att ”han var för god för den här världen”.

”Språket är en pensel”, skriver idéhistorikern **Sven-Eric Liedman** i sin bok *Ett oändligt äventyr* (2001). Eleverna måste också få uppleva att språket är en pensel för deras kreativitet och upptäcka vad det kan innebära att skriva och fantisera.

Jag ger i min handledning en ingång i språket och hur vi kan möjliggöra språket och dess pensel via *Ovetenskapliga studier – nio bevis för saker som förmodligen aldrig har hänt*. Vi börjar med ordförrådet.

1.

ORDFÖRRÅDET

OM DU
ÖNSKAR
DIG EN
FJÄRILSHÅV

Detta exempel kan du göra med samtliga kapitel i boken. Här utgår jag ifrån kapitlet *Om du önskar dig en fjärilshåv*.

Kapitlets titel

Inledningsvis skulle jag skriva kapitlet på tavlan och be eleverna fundera på vad som skulle hända om jag faktiskt fick en fjärilshåv. Detta för att eleverna får fundera över vad de kan göra med en fjärilshåv, men också över vad en håv kan vara för sorts redskap.

Fantasifulla ord

Ordförrådet är A och O för läsförmågan, kreativiteten samt vår förmåga att använda ord i olika sammanhang. Vi blir aldrig klara med ordförrådet. Det kan alltid fyllas på med ord som kan locka oss att tänka, känna, uppleva.

Mina exempel är hämtade ur *Om du önskar dig en fjärilshåv*.

- 🕒 Fjärilsbok
- 🕒 Hallonsaft
- 🕒 Somrigt
- 🕒 Kungsmynta
- 🕒 Citronfjäril
- 🕒 Blomhavet
- 🕒 Molniska
- 🕒 Gömställen
- 🕒 Molnhatt
- 🕒 Världssensation

Utmana eleverna att tänka på orden – vilka är nya, vilka är okända, vilka är bekanta? Vi ska inte tala om svåra ord eftersom vi inte vet vilka ord som är svåra eller lätta. Vi ska väcka nyfikenhet och mindre rädsla för det ordförråd vi möter i böckerna, och därför upptäcka orden vi får och de som sammantaget ger oss en berättelse.

Ge eleverna en ordlista

Den här ordlistan ger du eleverna innan de har fått läsa eller lyssna till boken. Läs alla orden högt för eleverna och låt dem härma det du läser. Kan man lista ut vilket bevis det är genom att möta några av berättelsens ord? Låt eleverna tänka och associera. Någon kanske tänker på ett tandläkarbesök, någon på hur tandfen bytte ut tanden mot en krona. Innan eleverna har fått möta texten har de fått möta ordförrådet och sina egna berättelser. Ta vara på elevernas berättelser. Utmana dem att använda tre ord ur ordlistan när de berättar om det de tänker och tror:

- 🗨 **Löst**
- 🗨 **Granntanden**
- 🗨 **Tandköttet**
- 🗨 **Tandfen**
- 🗨 **Mjölktänderna**
- 🗨 **Tuggschefen**
- 🗨 **Vattenglas**
- 🗨 **Pengar**
- 🗨 **Bit**
- 🗨 **Knäckebröd**
- 🗨 **Framtand**
- 🗨 **Tandläkaren**
- 🗨 **Tandkräm**
- 🗨 **Mint**
- 🗨 **Borsten**
- 🗨 **Tandraderna**
- 🗨 **Renast**
- 🗨 **Underkäken**
- 🗨 **Rosa**
- 🗨 **Gapade**
- 🗨 **Vicka**
- 🗨 **Jättelös**

Så här kan jag berätta om mina tre ord:

”Jag valde gapade, knäckebröd och framtand. Så här berättar jag: Mamma bad mig gapa stort. Hon sa att min tand var lös och att det inte var något farligt. Mamma gav mig en knäckemacka att tugga på. Det var vingligt att tugga med min lösa framtand. Plötsligt så lossnade den och ramlade ut.”

En berättande lärare

En berättande lärare ger eleverna en möjlighet att följa sin lärares tankar om texten. Metoden hämtade jag från en skola i USA. Den kallas ”read out, think out”. Låt mig visa vad en lärare då kan göra. Jag utgår ifrån ordet ”hallonsaft”.

Så här kan jag berätta om hallonsaften:

”Ord som får mig att tänka, känna och uppleva är hallonsaft. Om författaren hade skrivit saft hade jag inte funderat så mycket på saften, men eftersom författaren skriver hallonsaft så blir den viktig. Jag tycker om hallonsaft och kan känna smaken av saften när författaren skriver om den.”

”Molnet var det minsta lilla moln jag någonsin sett,” skriver författaren. Jag ser två ord som beskriver hur litet molnet är. Det är det minsta och därför blir det så litet att vi kan kalla det lilla molnet.”

Genom ett berättande både förklarar vi ord och eleverna får exempel på hur vi lärare kan tänka och fundera kring det vi läser. Oftast blir eleverna mer engagerade när vi blir berättande och använder berättandet som undervisningsform. En annan aspekt av detta berättande är att eleverna formulerar frågor, vilket är betydelsefullt för lärandet och formuleringskonsten.

Meningar som kan få oss att samtala:

- 🕒 I samma stund kände jag marken under mig försvinna.
- 🕒 Jag har fångat ett moln.
- 🕒 Molnet var det minsta lilla moln jag någonsin sett.
- 🕒 Jag förstod direkt att det kunde bli ett problem.
- 🕒 Fast det här är en världssensation.
- 🕒 Jag tror vi måste flytta.
- 🕒 Det var så det gick till när vi flyttade.

Berättelsen tar sin början i en fjärilshäv. Syftet är att fånga fjärilar. Detta kan vi förstå genom att det första stycket handlar om fjärilar. Ordförrådet som handlar om fjärilar är:

- 🔑 Fjärilshäv
- 🔑 Ängsblommor
- 🔑 Gräs
- 🔑 Virvlade
- 🔑 Prästkragar
- 🔑 Kungsmynta
- 🔑 Vallmo
- 🔑 Citronfjäril
- 🔑 Blomhavet

Efter 21 meningar förändras berättelsen. Vad är det då som händer?

Be eleverna beskriva eller berätta hur historien vänder och vad som händer då. Fjärilshäven blir ett redskap för att fånga ett moln. Så kan redskap förändras och ge nya möjligheter för människor. Fundera över redskap som vi använder dagligen men som vi skulle kunna använda på ett nytt sätt. Låt eleverna skriva en berättelse om redskapet som förändrades. Låt oss tänka att vi använder en osthyvel. ”I min kreativa hjärna kan jag tänka mig att använda osthyveln för att ... ”

2

Låna en mening av författaren och avsluta den precis som du önskar

Att låna av författaren för att börja hitta på är ett tryggt sätt att börja skriva. Om man lånar en mening kan man skriva en mening som man skapar själv. Ibland kanske fantasin och lusten blir större och man skriver en mening till. Men det är inte mängden ord eller meningar som räknas utan att man har deltagit med en mening. Alla elevernas texter ska läsas upp för att främja samvaron kring språket och det vi i klassen skapar.

Vi väljer en mening:

”Jag har glömt hårborsten i skolan.” (s.110)

Vi kan tänka enligt följande:

- ♀ Vad ställer det till för problem att hårborsten är i skolan?
- ♀ Vad mer kan personen i fråga ha glömt?
- ♀ Hur kom det sig att personen glömde borsten i skolan?

Jag brukar modella:

”Jag glömde hårborsten i skolan.” Det var på rasten och vi lekte gömma hårborsten och idag var det min tur att gömma den. Men det ringde in och jag glömde bort borsten.

”Jag glömde hårborsten i skolan.” Himla otur då mitt hår är som ett skatbo, trassligt och eländigt. Jag glömde också mina läxor. Men det är inte lika jobbigt som borsten.

Ge eleverna många meningar att välja mellan. Det är vad man skulle kunna kalla anpassning. Att det finns flera meningar att utgå ifrån, vi tänker olika och vi ska främja att vi gör det. Här är exempel på meningar:

- 🕒 Mamma skrek till och tappade mjölkglaset i golvet med ett kras. (s. 12)
- 🕒 Nu började jag bli sugen på något sött. (s.14)
- 🕒 I samma stund kände jag marken under mig försvinna. (s.23)
- 🕒 Mamma har flytt från ett krig. (s. 24)
- 🕒 Fast det här är en världssensation! (s. 26)
- 🕒 Hela den natten packade vi våra väskor. (s. 28)
- 🕒 Vi bor granne med en bondgård nu. (s. 28)
- 🕒 Hon såg tuff ut. (s. 33)
- 🕒 Jag blev nervös och blundade. (s.36)
- 🕒 Han var utom sig av ilska. (s. 36)
- 🕒 Jag såg mig oroligt omkring. (s. 37)
- 🕒 Dockan grät. (s.38)
- 🕒 Jag fick en kallsup. (s. 43)
- 🕒 Gruset stänkte när jag sladdade in på cykelparkeringen. (s. 53)
- 🕒 Vi vände oss förvånat om. (s. 57)
- 🕒 Den natten kunde jag inte sova. (s. 58)
- 🕒 Så fick han syn på klockan på väggen. (s. 66)
- 🕒 När vi knackade på öppnade rektorn. (s. 68)
- 🕒 Självt har jag alltid litat mer på fakta än på fantasi. (s. 74)
- 🕒 En framtid att lita på. (s. 74)
- 🕒 Jag hörde röster på avstånd. (s. 83)
- 🕒 Mitt liv var värt mer än så här. (s. 85)
- 🕒 Allt blev tyst. (s. 85)
- 🕒 En morgon sent i november hittade pappa och jag en mystisk lapp på hallgolvet. (s. 91)
- 🕒 Pappa kom ut i hallen med sorgsna ögon. (s. 94)
- 🕒 Jag ville gråta. (s. 113)
- 🕒 Solen sken och himlen vara ljusblå, utan ett enda moln. (s. 113)
- 🕒 Jag tänkte på sommarlovet. (s. 120)
- 🕒 Prinsesstårta, rulltårta, budapeststubbe, vaniljhjärta, kokostopp, chokladboll, dammsugare och kanelbulle. (s. 126)
- 🕒 Jag älskar efterrätt! (s. 127)
- 🕒 För jag hade just fått en plan. (s. 129)
- 🕒 Måste du ha dom där fula kläderna? (s. 131)
- 🕒 En rysning gick genom hela min kropp när jag såg dom vassa knivarna. (s. 134)
- 🕒 Dörren gick igen bakom dom. (s. 134)
- 🕒 När jag lyfte på locket stannade hjärtat. (s. 137)
- 🕒 ligt. (s. 153)

- ♀ Hjärtat slog allt snabbare i bröstet. (s. 138)
- ♀ Men snart skulle hon få veta sanningen. (s. 138)
- ♀ Jag låg i sängen och stirrade upp i taket. (s. 145)
- ♀ Jag var trött och ledsen och orkade inte gå till skolan. (s. 145)
- ♀ Du kommer slå ihjäl dig. (s. 148)
- ♀ Jag hade glömt hur det kändes att springa. (s. 150)
- ♀ Och en underbar känsla spred sig i min kropp – känslan av att allting var möjligt. (s. 153)

LÅT STÅ!

Lärarens förhållningssätt till elevernas skrivande:

- ♀ Visa exempel – hur du som lärare tänker kring det som ska skrivas – ge mindre av instruktioner och mer av berättande
- ♀ Visa nyfikenhet
- ♀ Läs upp för eleven och eleverna
- ♀ Delta själv genom att göra samma uppgifter
- ♀ Se till att alla kommer till tals
- ♀ Lita på boken och författarens förmåga att nå lyssnarna och läsarna

3

BYT PERSPEKTIV – hur är det att vara ditt pekfinger?

Flera av Emma Karinsdotters bevis handlar om kroppen. Pappas kropp förändras och går att äta upp. Rädslan för att en farmor som älskar sina barnbarn planerar att servera dem som *Livets efterrätt* är lika skrämmande som Hans och Greta och häxan i pepparkakshuset.

Flera av bevisen handlar om förvandlingar. *Göran Johanssons salta tårar* handlar om vad som sker när vi gör något mot någon mot dennes vilja. Tårarna skapar översvämning och det enda som finns att göra är att säga förlåt och faktiskt mena det. Människor kan också förändras. Med en enda ramsa kom den elakaste pojken att bli den hjälpsammaste och också den som hoppar hopprep med de mindre barnen i skolan. Idel förändringar.

Förändringar handlar om ett annat perspektiv. Genom att låta en tand berätta får vi tandens perspektiv. Hur är det att skiljas från den plats man suttit så stadigt under många år? Vad är det att bli vickad på? Och hur är det att höra talas om att man kan bli förvandlad till en peng?

I beviset *Tuggchefens tand* får vi genom berättelsen känna av tandens beskrivning, funderingar och rädsla men också hur tanden tar sig fram på egen hand och fortsätter att vara en del av Tuggchefens liv. Och vem är Tuggchefen?

Genom att läsa denna berättelse, och gärna läsa om den ett antal gånger, kan vi börja fundera över hur det är att vara en stortå, en armbåge, ett öra eller ett pekfinger. Vad kan det betyda och hur beskriver vi oss själva när vi antar ett helt annat perspektiv. Hur kommer stortån att berätta om mig?

Som alltid är det klokt att visa hur man tänker som lärare. Instruktioner berättar hur man ska göra men jag betonar den berättande lärarens betydelse för elevernas möjlighet att härma, låna men också för att de lättare kan förstå vad de ska göra, hur de kan tänka och att de är tillåtna att pröva olika vägar. Om den berättande undervisningen skriver jag i *Pojkars läsande och lärande* (2023).

Så låt mig visa hur jag skulle skriva. Du får gärna låna mitt exempel men gör det då till ditt. Ju närmare eleverna du är desto mer betydelsefullt är det att du har skrivit och tänkt. För att göra det enklare för dig så kan du låna min text.

Jag är stortån. Kroppens viktigaste tå.

”Det är morgon. Jag kan vicka och vicka så mycket jag vill. Ännu har inte den där långa varelsen ställt sig upp. Så det är en stund då jag är ledig. Och naken. Jag har inga strumpor på och slipper skava mig mot de där andra tårna. Jo, jag blir lite irriterad på dem. Särskilt lilltån. Han gnäller om skorna är för trånga. Han gnäller för att kläms ihop till ingenting. Vi andra håller tyst. Jag är stortån. Mitt liv består av att balansera så att den där långa varelsen kan stå upp men också ta stora kliv. Om jag inte fanns skulle det bli svår att balansera och gå. Jag känner därför ett stort ansvar. Det är liksom mig det hänger på. Osv...”

Minns att alla elevernas texter ska läsas upp för klassen. Det kan du som lärare göra. Ta din finaste berättarröst och läs med inlevelse. Minns att en skapad mening kan göra stor skillnad och behandla varje mening med respekt. Det handlar inte om mängd utan om att vi skriver. Genom att läsa upp texterna kommer eleverna att upptäcka att man kan låna idéer av varandra. Så fråga gärna om de idéer som texterna har väckt och vem man vill låna något av. Det gör texterna levande i klassrummet.

4

Argumenterande samtal kring text

Det finns många avsnitt i boken *Ovetenskapliga studier – nio bevis för saker som förmodligen aldrig har hänt* som kan väcka elevernas lust att argumentera. Det ska eleverna få göra. Samtalsgenrerna - berättande, förklarande, argumenterande, återgivande och instruerande - är desamma som de vi skriver när det kommer till att skriva exempelvis argumenterande texter. Argumentationen ska också förekomma muntligt och under lärarens ledning samt knutet till ett innehåll. Läraren ska inte bedöma vad som är rätt åsikt eller vad som anses vara korrekt utan låta eleverna argumentera sina synpunkter men också lyssna till andras. Detta behöver tränas och övas i synnerhet då oliktankande och möten mellan människor är en del av hur det är att leva i en demokrati. Läraren ska därför förhålla sig varmt saklig och bidra till att klimatet i klassrummet gynnar flerstämmigheten tillika respekten för vår rätt att uttrycka det vi tänker, förstår och vill fråga om.

Ett stycke ur kapitlet *Göran Johanssons salta tårar* som finns beskrivet i bevis nr 3.

- *Krickan. Jag har tråkigt. Ska vi hitta på nåt?*

Hon kallade mig alltid Krickan, fast jag heter Kristin. Det spelade ingen roll hur ofta jag sa till henne.

- *Jag är tyvärr upptagen. Som du ser leker jag med Göran Johansson, sa jag med min viktigaste röst.*

- *Men, åh! Fattar du inte att du är för stor för sånt? Det är töntigt att leka med dockor!*

Jag surnade till.

- *Det är det inte alls, sa jag med iskall röst.*

Vad kan man diskutera:

- ♀ Namnets betydelse för den som bär namnet. Har man rätt att kalla någon det den inte vill heta?
- ♀ Dockan heter Göran Johansson, väcker det funderingar och i så fall vilka?
- ♀ Finns det regler när man är för stor för att leka? Vem bestämmer att man inte längre får leka med exempelvis dockor, bilar?
- ♀ Vissa lekar får man leka hela livet – varför är det ok att spela fotboll, schack och rollspel?

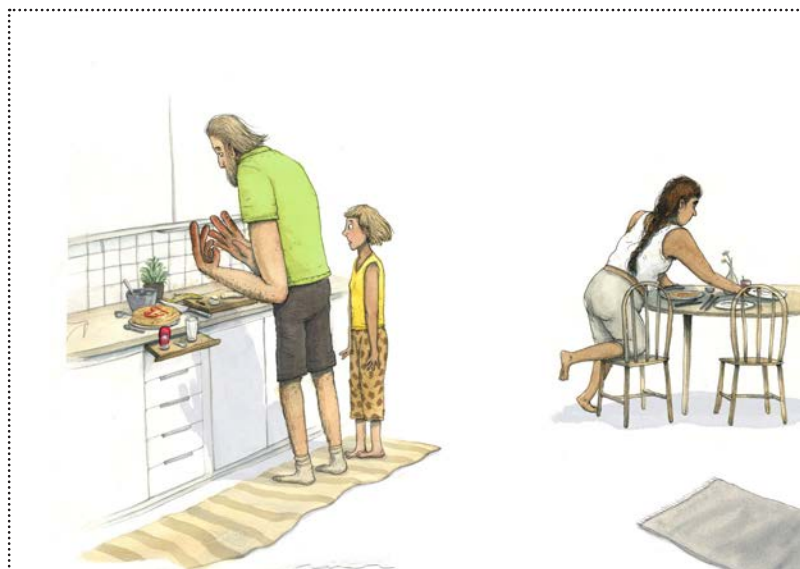
5. Illustrationerna och äventyren i dem

Ovetenskapliga studier är en bok att upptäcka också genom illustrationerna. Dessa har Marcus-Gunnar Petterson skapat. Det kan vara spännande att tillsammans med eleverna beröra hur en författare och en illustratör samtalar om text och bild. Vad ska illustreras? Vad ska inte illustreras?

I bevis 1: KORVARNA

Illustrationerna berättar om en förvandling. Illustrationerna kan man följa som vore de en film. Hur de är placerade i, runt och utanför texten har också betydelse. Man kan därför tala om dramaturgin som kommer med layouten. Låt oss titta närmare på illustrationerna:

Uppslag 1:

Inledningsbilderna är hämtade ur en vardagssituation. Vi är i köket. Pappan har precis upptäckt hur hans fingrar förvandlats till korvar. Det är en märklig händelse men den dominerar inte bilden. Vi är i vardagssysslorna. Det ska ätas pannkakor. Det hålls upp mjölk och pappa ska använda sina händer och skära upp en banan.

Uppslag 2:

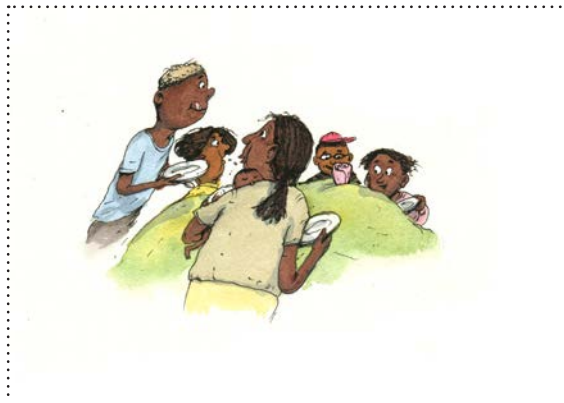
Nästa uppslag är kaotisk. Nu händer det ovanliga saker. Ketchupen sprutar. Fingrarna blir större och större. Pappas skägg förändras. Det är inte längre en vardagssituation. Det är en bild av en förvandling och den är mitt i sitt skeende.

Uppslag 3:

I uppslag nummer tre då är pappan mer eller mindre försvunnen. Två sugrör berättar att man säkert kan dricka upp honom, åtminstone smaka av honom. En gaffel haffar något rosa och det som tidigare kunde vara pappans hår. Illustrationen är placerad i mitten och utgör därför ett centrum. Det är pappans förvandling det handlar om. Texten omringar pappan. Den berättar att man kan ta en tugga direkt från hans huvud. Han är förvandlad till något ätbart.

Uppslag 4:

I uppslaget kan vi nu ana att pappan är helt förvandlad. En arm kan skönjas. En fot men knappast några tydliga tår. Pappan är borta. Kvar är de som har ätit upp honom. De fem personerna som samlats står runt en marsinpantårta. En slickar sig om munnen. Några ler. En ser en aning förvånad ut. Vad kan de tänka? Vad kan de säga varandra? Texten berättar om det som sägs men låt gärna eleverna fundera över vad de skulle kunna säga i samma situation? Då inbjuder vi aktivt till bilden och tar vara på det vi själva fantiserar ihop.

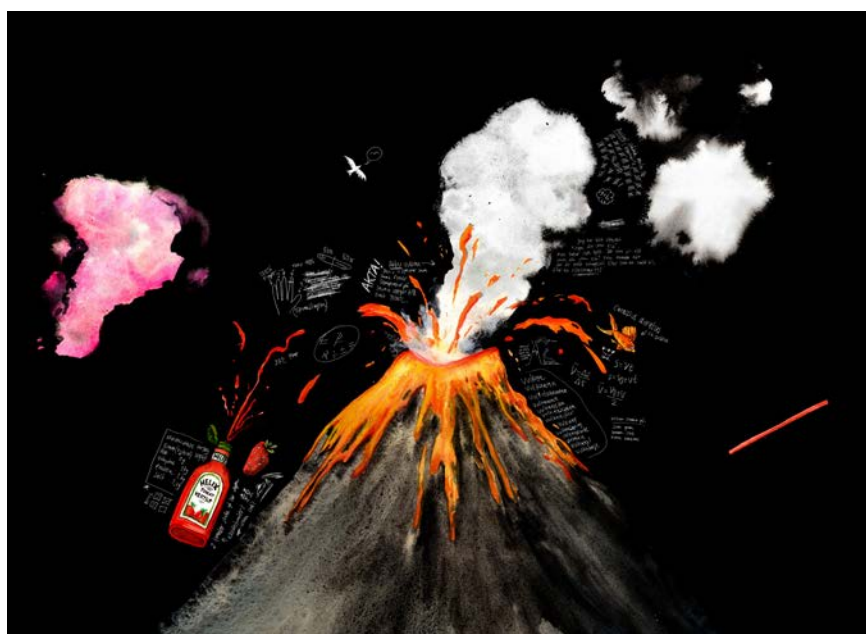
Uppslag 5:

Här faller det goda ihop. Ett äpple syns på toppen av marsinpanhögen. Det strålar om äpplet. Det smakas av, delas upp och samtliga får sig en bit av det vi kallar kunskapens äpple. Men är det ett sådant? Äpplet skiljer sig från alla godsaker som illustrationerna tidigare presenterat. Varför ett äpple? Och så slutligen sitter vi där på balkongen. Det ligger ett äppelskrottpå balkongbordet. Inne i lägenheten är tre personer. Vilka är de? Ser man kanske en pappa? Det är ordnat och städat i lägenheten. På balkongen sitter den som först upptäckte att pappas fingrar började förvandlas. Att äta ett äpple och sitta och tänka – är det författaren som sitter där och fantiserar ihop alltsammans?

Uppslag 6:

Här är det en hel sida med endast en illustration. Den löper över två boksidor. Vi ser en ketchupflaska, en jordgubbe, fåglarna som lämnade balkongen, det rosa molnet som kanske var pappas hår men som blev förvandlat till sockervadd, en guldfisk och ett utrop ”Akta!”. Att fantisera kan vara som en slags explosion i huvudet och vulkanutbrottet kanske symboliserar den varma fantasin som flödar.

ATT UPPTÄCKA ILLUSTRATIONERNA:

Det jag har givit er är en modell för hur man kan läsa illustrationerna. Illustrationerna är berättelser i sig men också berättelser ihop med texten. Vad tror ni illustratören tagit fasta på? Varför är det viktigt att måla händernas förvandling till korvar?

I boken finns:

- 🔍 12 stycken illustrationer som upptar hela uppslag. Dessa är utan text.
- 🔍 18 stycken illustrationer som upptar en sida. Dessa är utan text.
- 🔍 I övrigt samspelar text och illustrationer på olika sätt genom boken.

Ibland är det små illustrationer vilka är placerade i själva texten. I andra fall samspelar texten och bilden och påverkar varandra. Ett sådant exempel är när i berättelsen om Göran Johanssons salta tårar i Bevis no 3. Där flödar den blå färgen dramaturgiskt genom texten. Ibland tar den övertaget. Illustrationerna följer det grekiska dramat – lugn, oro och åter lugn.

*Kära kollega,
Njut av språket i bilderna.
Njut av bilderna i språket.
Anne-Marie Körling, lärare och författare*

